

सायन्तनाहुज सौकुमार्यम्

सुन्दरं शोभनं रम्यं

रमणीयं च सायंकालम् ।

हर्षोत्साहं सर्वेषां च

मनांसि नयनानि च ॥

वर्णविचित्रं गगनं दृष्ट्वा

बालः सर्वं तुष्यन्ति ।

दृष्टुं सर्वं तस्य समीपं

विहङ्गाः विविधाः गच्छन्ति ॥

सायंकाले तु अम्बरकोणे

विलिखति प्रकृतिं वर्णचायं ।

रक्तं पीतं श्वेतं चित्रं

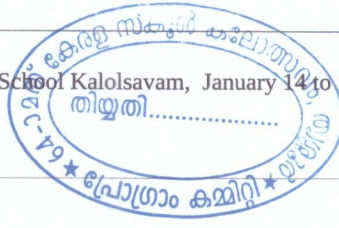
नीलं शर्बलितं दृश्याभ्याम् ॥

पूर्वाम्बरं लालयते

सूर्यबिम्बं नमस्कृत्य ।

उल्लासवेगेन लोकाः

स्वकर्मोन्मुखा भवन्ति ॥

प्रपञ्चप्रवृत्तिकारः

दिन रात्र कर्तुं शिवः ।

करोति निस्वार्थरूपं

नित्यकल्याण दमाम् ॥

प्रश्नातसन्ध्या समये

आहुताददायकेन साकं ।

विमुञ्च निडानि स्वकीयं

उच्यते विहङ्गाजालम् ॥

स्पर्शनेन विकसन्ति

कमलानि विकसन्ति ।

शक्यवदा कमलानि

दुष्ट इस्तीव स्पष्टम् ॥

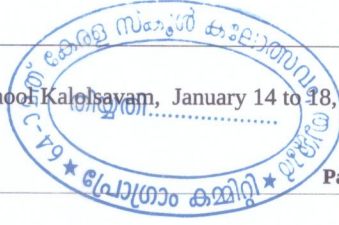
देवनो गच्छति त्रिगम्ഭय मान्वथा

दुगाधं दवन्ति त्रै गोपालकाः ।

जलचक्रचालनं कुर्वन्ति बालकाः

कुर्वन्ति चातकाः हर्षयुक्ता ॥

തുപാർബിന്തു വൃശ്ചി
കാകകോകിൽ കൂജിതം
മയൂരനൃത്ത പുലകിതം
സുന്ദരം സാധ്വകാലം ॥

പ്രതിനിമിഷം സഃ വർണ്ണവിശേഷഃ
നന്ദനം രൂപം പ്രാപ്നോതി ।
സാധ്വകാലം തു വർണ്ണമനോഹരം
ഇവേത്സാഹി സർവ്വേഷാമിദമേവ ॥